

et Tillæg til Indkomstskatten, og dette er i Modsætning til, hvad der er foreslaaet fra den højtærede Finansminister, nu blevet ændret til, at der svares et Tillæg af 30 pCt. af Indkomstskatten for Personer og 50 pCt. for Aktieselskaber. Jeg kan billige, at man ved denne Tillægslov har undtaget Formuerne, der, som jeg nævnedes før, allerede er meget haardt beskattede, særlig for de mindre Formuers Vedkommende, hvor Skatten, som den nu opkræves, er overordentlig trykkende. Folk, der ikke er i Stand til at erhverve noget, men som er henviste til at leve af Renterne af deres opsparede Formuer, er særlig brøstholdne i disse Tider. De, der er i Stand til at forøge deres Indtægter ved det Erhverv, de driver, mærker ikke de stigende Skattebyrder saa stærkt som netop den Klasse, der er henvist til udelukkende at leve af Renten af Formue og ikke kan forøge deres Indkomst.

Medens jeg saaledes paa mit Partis Vegne kan tiltræde alle disse Forslag i Hovedtrækkene, har vort Parti alligevel ønsket, at der maatte finde en Udvalgsbehandling Sted, for at vi kunde faa Tid til at gennemgaa visse Enkeltheder. Og under Forudsætning af en hurtig Udvalgsbehandling, saaledes at Forslagene kan blive færdige i denne Samling, skal jeg tillade mig at anbefale samtlige de her foreliggende Forslag til velvillig Fremme.

Bramsnæs: Det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard), som talte for Venstre, erklærede, at disse Skattelove var en noget bitter Medicin; og det kan der vel i og for sig ikke indvendes noget inod. De kommer til at tage Penge af nogle Statsborgeres Indtægter og Formuer, og Begejstringen for at afgive saadanne Dele af deres Indtægter og Formuer til Staten er ikke altid lige stor. Det ærede Medlem (Piper), som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, synes jeg ogsaa var stærkt inde paa disse Skatteloves Tyngde og den store Ulempe, de vil blive for Befolkningen. Jeg vil gerne overfor disse almindelige Bemærkninger fra de to ærede Ordføreres Side gøre opmærksom paa, at dette her er for Rigsdagens Vedkommende kun, kan jeg sige — om end „kun“ jo er et lidt snævert Ord i denne Forbindelse —, en Honorering af Regningen paa Varer, bestilte paa et tidligere Tidspunkt, og det maa naturligvis være saaledes i Lovgivningsarbejdet som i alle Livets Forhold, at man maa betale Regningen, naar den

kommer, forudsat man ikke kan bevise sin Uskyldighed med Hensyn til Bestillingen af de indkøbte Varer. Men det er jo saaledes, at de Love, der forudsætter og nødvendiggør de Indtægter, her er Tale om, for Statskassen, er vedtagne af Rigsdagen paa lovformelig Maade. Der kan da efter min Mening ikke være noget som helst andet at gøre end at finde sig i, at Skatterne udskrives, og at Indtægterne tilvejebringes. Der kan naturligvis i høj Grad være delte Meninger om, paa hvilken Maade man skal skaffe Staten disse Indtægter, men at de skal skaffes, nytter det nu en Gang ikke at beklage. Det er en Kendsgerning, og det skyldes ogsaa Landstinget her, at disse Udgifter er nødvendige. Naar der i samme Forbindelse fra de to ærede Ordførere og vistnok i stærkest Grad af den ærede Ordfører for det konservative Parti taltes om, at nu maatte der holdes igen paa Statens Udgifter, er det for saa vidt heller ikke nogen ny Tale, som man har hørt de samme Udtalelser ved tidligere Lejligheder, naar der var forelagt Rigsdagen Skattelove. Men saadanne Bemærkninger er naturligvis altid paa deres Plads, de kan aldrig skade i hvert Fald, og jeg tror, vi egentlig kan være enige om, at der bør holdes igen. Alle de Bestræbelser, der kan udfoldes fra Rigsdagens Side for at gøre unødvendige Udgifter for Staten mindre og maa ske afskaffe dem, vil paa Forhaand møde den stærkeste Sympati fra vor Side. Men ogsaa der vil der let blive nogen Uenighed i hvert Fald om, hvilke Udgifter det i særlig Grad gælder om at indskrænke. Jeg skal ikke komme ind paa dette Spørgsmaal her, men kun lige antyde, at Beredvillighed fra vor Side skal det ikke mangle paa. Jeg tør naturligvis ikke udtale noget bindende om, at det er de samme Udgifter, man fra anden Side ønsker at indskrænke, som vi vil gaa med til at indskrænke. De Udgifter, som der her i særlig Grad er sigtet til af tidligere ærede Talere, er de saakaldte Dyrtidsudgifter for at sammenfatte dem i et eneste Ord. Med Hensyn til de Udgifter, Staten der har haft, kan jeg sige, at der egentlig fra vor Side er god Villie til at indskrænke Statens Udgifter til saadanne Foranstaltninger, men det forudsætter naturligvis, at Statens Virksomhed paa anden Maade kommer til at gøre sig gældende, saaledes at saadanne Udgifter ikke er nødvendige, og der tænker jeg navnlig paa en kraftig, maalbevidst og godt planlagt Regulering af Priserne.